

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.465.2024

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pani Posłanki Alicji Łepkowskiej-Gołaś, nr 4420, „w sprawie wprowadzenia regulacji prawnych zapewniających pracownikom zwolnienia lekarskie płatne w 100% w przypadku chorób bezpośrednio spowodowanych przez wykonywaną pracę”, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Prawo osoby ubezpieczonej do świadczeń pieniężnych (wynagrodzenia chorobowego lub zasiłku chorobowego) w pełnej wysokości ma charakter wyjątkowy, bowiem dotyczy wyłącznie trzech przyczyn niezdolności do pracy:

- choroby przypadającej w czasie ciąży;
- poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów;
- powstałej wskutek wypadku w drodze do pracy lub z pracy.

W związku z powyższym, na zadane w interpelacji pytania należy skonstatować, iż zupełnie odrębną przyczyną jest sam stan faktyczny choroby pracownika, która powoduje, że ubezpieczony staje się niezdolny do pracy (w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego) i w związku z tym zdarzeniem przysługuje mu odpowiednie świadczenie pieniężne. Jednakże, w tej typowej sytuacji, należne osobie ubezpieczonej świadczenia pieniężne ustawodawca określił w podstawowej wysokości wynoszącej 80% kwoty wynagrodzenia za pracę.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że w pojęciu choroby, która uprawnia osobę ubezpieczoną do otrzymania wynagrodzenia chorobowego/zasiłku chorobowego na podstawie wystawionego e-ZLA oraz świadczenia rehabilitacyjnego, przysługującego na mocy decyzji organu rentowego (ZUS), zawierają się choroby niebędące w katalogu chorób zawodowych i niespowodowane wypadkiem przy pracy m.in. schorzenia układu oddechowego, problemy kostno-stawowe, choroby psychiczne związane z długotrwałym stresem.

W związku z powyższym problematyczne jest oddzielenie wymienionych w interpelacji schorzeń od odrębnej kategorii chorób zawodowych. Tym bardziej, że sposób i tryb postępowania dotyczący zgłaszania podejrzenia, rozpoznania i stwierdzenia choroby zawodowej, wraz z wzorami obowiązującej dokumentacji, określone są we właściwych aktach wykonawczych do przepisów Kodeksu Pracy (będącego aktem normatywnym definiującym chorobę zawodową).

Nadmieniam, że w przypadku chorób zawodowych i należnych z tego tytułu świadczeń, należy odwołać się do przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189). Dopiero na tej podstawie

zasiłek chorobowy oraz świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dostrzega zagrożenia związane ze zjawiskiem prezentyzmu (rozumianego jako praktyka obecności pracownika w pracy pomimo choroby), mającego wpływ na życie społeczne, rodzinne i zdrowotne osób ubezpieczonych.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej prowadzone są prace analityczne dotyczące rozwiązań pozwalających na uzgodnienie wysokości wynagrodzenia chorobowego i zasiłku chorobowego z podstawą wymiaru zasiłku.

Proponowane zmiany w zakresie reformy ubezpieczenia chorobowego będą przedstawione Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów jako rozwiązania mające na celu m.in. wzmocnienie ochrony pracowników w czasie choroby. Będą one także dotyczyć osób ubezpieczonych, których schorzenia są spowodowane bezpośrednio wykonywaną pracą, ale nie znajdują się w katalogu chorób zawodowych.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
dr hab. Sebastian Gajewski, prof. uczelni
Podsekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/